

KI NAVZDOL

coln. Tok ga je zopet zagrabil in odnesel po vodi.

Parama teče tam skozi dno ogromne usede, katere sto metrov visoki zidovi zapirajo reko kot v kak grob. Z obal, ki so obrobjene s črnimi bazaltnimi skalami, se dviga gozd, prav tako temen. Z obeh strani obrobljena z otožnimi zidovi se reka vala dalje v nenehnem vrenju bliskovite vode. V tem predelu je bilo, kot da te v vsake strani čaka zaseda, napad. Vendar je vladal povsod naokrog mir in grobna tišina se je razlivala čez vse. Ob večeru, ko se vse umiri prehaša priložna lepota in tišina v veličastnost, kot je nikjer drugje ni.

Sonce je že zašlo, ko je moškega iztegnjenega nadn du colna, zagrabilo silno drhtenje. In nenadoma, kot da bi čutil olajšanje, je zelo počasi dvignil težko glavo: počutil se je nekoliko bolje. Noga ga je se vedno bolela, toda žeja ga je minevala in prsi zdaj svobodnejše so se med dihanjem laže premikale.

Strup je začel odhajati — ni dvoma. Tako, saj mu je že skoro dobro. Čeprav ni bilo tako, da bi premaknila roko, je računal, da bo, dokler ne pade rosa, že ozdravel. V mislih je preračunal, da bo v slabih treh urah že v Tacuru-Pucu.

Vedno bolje se je počutil in vzporedno s tem ga je prevzemala dremavica, polna spominov. Ničesar več ne občuti niti v nogah niti v trebuhu. Ti moj bog, ali je boteb Gaoma v Tacuru-Pucu še živ? Morda on vidi tudi svojega nekdanjega gospodarja Dougalda? Morda tudi njegovega poslovodjo, tistega, ki prevzema zanj les.

Ali bo kmalu prispel? Nebo se je na zahodu v poslednji dnevi svetlosti poveljlo z zlatim sijajem, nek pa se je vsa prebivalstva S paragvajske obale, kjer se je že stennilo in je zavladal prvi mrak, je hrib metal v vodo svojo somračno svežino, ob prodoru prijetnega vonja pomarančnega cvetja in divjega medu. Dva guacamajaja*** sta v veliki višini nelišno preletela reko proti Paragvaju.

Spodaj pa, na pozlačeni reki, je tiho drsel coln ter se od časa do časa, kadar je naletel na vrtnice, zavrtel. Moski v colnu se je počutil vedno bolje, medtem pa je v mislih preračunaval, koliko časa je minilo, odkar ni več videl svojega bivšega gospodarja Dougalda. Tri leta bo že od tega. Morda tudi ne — re, ne bo toliko. Dve leti in devet mesecev? Morda. Osem mesecev in pol? Eh, skoro gotovo bo tako.

Nenadoma je občutil, kako je postal hladen vse do prsi. Kaj je to? In dihanje...?

Z Dougaldovim poslovdjem Lorenzom Cubillom, tistim, ki prevzema les, se je spoznal v Puerto-Desaedu, na neki veliki petek... Petek? Da, ali četrtek...

Moski je počasi iztegnil prste na roki. — Nekega četrtega...

In prenehala dihati...

*** Yarracaya je indijskiško ime za vrsto južnoameriške kače.

*** Cana je popojna pijača iz sladkorne trsa.

*** Guacamaya je velika plicajeda, doma v Južni Ameriki.

Fred dnevi je odpotovala

kanci so se dogoveli, da
preveč čekolira brez z
za bet ambasjator u l
— Ma kadu? Od k
— Kaku de ne zna
re Ljus pei. Od tiste, k
zaj u Rimi za ambaj
se je šlo za Trst.
— A, tista. Ma jest
du, de more bet nama
ker ke je govorila jen
se je telo malo za zas
— Znaš, ma Ameri
teh rečeh namalo poč
stopoje precij. Tudi za
forte pošacajo jen so
ga ku mi. Sej morbet
prej zastopli, ma so
dokler je bla dol mla
je bol u ljuz, pei nis
— Jest zmiri praver
za tako delo, kamer
pametno. Babe dosti č
znajo govort. Moži smo
— Ben, če smo mo
kej po možko! Postau
peuskeh zborou.
— E dagala! Povej
ti bo tu pasalo?
— Ma znaš, de s ta
Ma kej ne znaš, de s
Glasbena Matica prp
znam kolko koncertou
Zatu ke letos je pps
odkar so naradli tu G
Jen de joma velike zas
de je forte pridna je
družence. U soboto bo
Lublana an zbor, ke je
Matica, ma z Lublane.
je forte dosti jen de je

.....

Italije

Italijanski stvo nima

Ni lahko ugotoviti brezpos
nost med tako imenovani
intelektualci, svobodnim
klici itd., predvsem ker ma
kajto ustrezni podatki na
znanih pri uradih za delo. K
kor se to primeri, ko gre
ročne delavce, se tudi pri
telektualcih brezposelnost n
ša z nezadostno zaposlitvi
Koliko je na primer ne
dostno zaposlenih med odv
niki v Neaplju? Tega ne v
mo, kakor tega nihče ne v
Vemo le, da po podatkih p
slednjega štetja (1951) pri
v neapelski provinci en od
vetnik na 850 prebivalcev,
turinski pravnik, kjer je p
spodarska in socialna del
nost neprimerno večja, pa p
de en odvnetik komaj na v
khi 1500 prebivalcev. Iz te
izhaja, da med neapelski
odvnetiki nekateri nimajo
dosti dela in so zato nezado
no zaposleni.

Ponavljati, da vse to izvir
iz nezadostnega gospodarsk
ga ravoja, je samo po sebi
mevno; dodati k temu, da s
tudi pri tem pojavu za
ustrezni školski sistem, pa
utegnulo zdeti čudno, vendar
pa je temu tako; intelektual
ki so brez dela, so študir
(ali vsaj tako domnevamo)
so dosegi nekdo določeno po
dilo o izobrazbi, toda ta r
hova izobrazba zelo pogosto
zadoša za njihovo takojšn
zaposlitev. Dva primera n
bosta to pojasnila zelo dobro
V Beneventu imamo n. pr.
dustrijsko šolo, toda kdor
je absolviral, ne more na
zaposlitev, vsaj v tamkajš
provinci; po drugi plati pa
mamo v Liguriji neko obrt
šolo, iz katere pride vsako
to kakih petdeset specialist

.....

iz Milana alpinistična odprava
visok vrh na področju Karak

...premislet jen de
Braziliji je vselih

...ga govoriš?

Šiš! Od tiste Kla-
e je bla leta na
atorija. Tabat, ke

...sm vre tabat vi-
koder udarjena. Ko-
koker je delala,
opet,

...kanci so pej u
asni jen ne za-
u, ke uani babe
kavairfri. Ne mi-
so tudi uani vre
jemeli riguardo,
la. Ma zdej, ke
o bacelirali več.
n, de babe niso
je treba govort
pokolirajo, ma ne
vselih moži.

...i, dejmo govort
mmo rec kej od

...ni, Jakec, kajdaj

...bo je prou kris.
u tem mesci je
raulca kej jest
jen vse jest?
lalo pedeset let,
glasbeno Matic.
uge za petje jen
n de jema po-
pej prsu dol z
tudi Glasbena
Pravejo, de jih
tevort lepu pofejo.

...blani so
moreš z
svečer.

— Be
poznas,
oder tis
Zatu ke
videt jen

— A,
od talja
naredu u
prou cu
žent lir
zbore. S
videt. K
creda. C
ose drug
— Ke
la Prosv
be jem k

— Na
neč pret
posacali,
tekmoval
nardi
posebe
lo poslo
venske

— Be
laili Se
sejo jen

— Se
reči ne b
mo dan
mo nam
— Vi
metno. J
lino. Tar
Jen godi
ci. Jen i
— A,
jest be

ŠOLSKI SISTE

anska

, pretežno klasič
poklicno usposob

v urarstvu, mogli pa bi
zaposiliti več, če bi jih m
izsolati. Iz teh dveh prime
vidimo, da tehnična izobra
ne koristi, če nimamo ust
nega gospodarskega razvo
po drugi plati pa, da m
gospodarski razvoj spreml
ustrezna poklicna izobra
Ali z drugimi besedami:
najbolj izvežbani vozači n
ristijo, če ni avtomobilov;
pa bi z avtomobili, če nim
vozačev?

Iz tega izhaja, da mora
šola organizirana tako, da
streža potrebam dela. Pri
ne mislimo, da bi morala
čiti, kako se upravlja z de
čem ali z nakovalom, am
v smislu, da bi morala
pravljati mladino za pro
tivno življenje. Ali se to
gaja v italijanski šoli? Ne,
govorjajo izvedenci, vi
funkcionarji prostvetnega
strstva. Poglejmo, kaj p
Giovanni Gozzer, kaj N
renovo Padellaro, kaj Nat
bi morali radikalno sprem
iti italijanske pedagoške me
de, pa homo morali zaklju
da sola ne opraviha svoje o
nosti.

Poglejmo sedaj, v kakš
smislu moremo reči, da im
inanska šola ne ustreza po
bam gospodarskega življe
nju prispeva tako k ustvar
anju brezposelnosti. Ali se
javno šolstvo izdaja pre
denarija? Denarija, ki se iz
v ta namen, ne bo nikoli
več, ampak vedno premalo
Italiji izdaje za šolo neko
večji odstotek nacionaln
dohodka, kot je to prim
Franciji in Angliji, toda h
je res, da je italijanski m
nalni dohodek več kot za
lovico manjši; kot v teh

MENSINA

...va, ki si je izbrala za cilj 7760
toruma

[illegible]

Bledikavost kot slabokrvnost in čimprejšnje navajanje na red

In spet se bomo v tej naši redniški rubriki pomudili pri otrocih. Tokrat celo pri najmlajših. Kar prijetno je srečati na ulici ali v kakem žal takoj redkem tržakem parku mater z malim otrokom. Ti otroci so tako lepo negovani, včasih celo preveč razkošno o. Premisljeni, toda čemu bi si tega ne privoščili, v kolikor ne gre to na škodo česa drugega, na škodo drugih, včasih bolj nučnih potreb. Vendar se mora mati, posebno mlajša, ki v tem še nima izkušenj, zavest, da ni glavnega naloga otroka le lepo oblačiti, pač pa najprej drugega paziti, predvsem paziti na njegovo zdravje. Tudi mati, ki živi v okolici mesta in v novih hišah so razbremenjene ene zelo važne skrbi. Kako otroku nuditi dovolj zraka in sonca. Novi sistem gradnje veliko pazi na to, da imajo stanovanja veliko sonca in zraka. Drugače pa je težko onimi družinami, ki morajo živeti v starih stanovanjih, predvsem v mestnem središču, posebno kar ima naše mesto zelo malo zelenila, mlo parov.

Marsikatera mati, pa ni tre-

da živeti v strogem centru, z zaskrbljenostjo gleda bledikavost otroka. Ni nujno, da je stvar zaskrbljujoča, kljub temu pa moramo na to paziti. Otroci je lahko iz več razlogov bledikasti. Bledikast je lahko zato, ker ga imamo preveč doma, lahko pa tudi zato, ker z njegovo krvjo nekaj ni prav. Rožnato rdečo barvo polti moramo dati le zdravja kri, ki pravilno kroži po žilah. Kri pa je zdrava le, če je v njej dovolj rdečih krvnih teles. Rdeča barva krvi prihaja od rdečih krvnih teles, ki vsebujejo posebno barvilo – hemoglobin. Da je kri normalna, mora vsebovati od 90 do 100 odst. hemoglobina. Malokrvnost je vpravi posledica pomanjkanja rdečih krvnih teles in hemoglobina.

Če torej mati opazi, da je otrok bledikast, mora vzeti v poštev vsa je dejstva in se ustrežno ravnati. Če bledikavost kmalu ne izgine, ni slabo stopiti k zdravniku. Vendar se morjamo zavediti, da so tudi ljudje, in tudi otroci, ki so vedno bledikasti in tem ne bo nič pomagalo, hkrati pa je tudi res, da njihova bledikavost

iz znak neke bolezni.

Če pa gre za drugačno bledikavost, moramo iskati vzroke. Teh je lahko več. Nekateri otroci imajo že od rojstva slabo srce in zato slab krvni obtok. Ti otroci bodo bledi, četudi bo analiza krvi pokazala, da je njihova kri normalna. Drugi so bledikavi zato, ker se v njihovi krvi rdeča krvna telesa prenašajo razkrajajo in jih nova ne morejo sprosti nadomestiti. Drugi otroci spet imajo že od rojstva premalo rdečih krvnih teles, in spet so otroci lahko bledikavi zaradi pomanjkljive ali napačne prehrane.

V kolikor gre za resnejšo stvar, moramo paziti na to, da so posebno za malega otroka važni hrana, sonce in zrak. In vsi ti elementi so med seboj tesno povezani. Kar se hrane tiče, velja pravilo, da moramo že trimesečnemu otroku začeti dajati redno nekaj sadnega soka. Po petih mesecih mu začnemo dajati tudi zelenjavo in pretlačeno sadje. Takoj za tem že rumenjaki in kruh, kmalu nato tudi meso. Hrana naj bo obilna in močna ter čim bolj mešana. Otroci

bi, ko bo začel hoditi v šolo. Morda bo kdo rekel, da je prezgodaj o tem govoriti. Pa ni. Če se otrok na primer na tleh stalne dišče, se z umazano posteljo ne bo mogel nikoli sprijazniti. Če ga naučimo nored, mu bo vsak nered tudi pozneje, ko bo nekoliko odrasel, nevšečen.

Kratki nasveti

Ogledala v kopalnici se ne orosijo, če jih namažemo z milom in koj nato na rahlo zbrišemo.

Zmleto meso se kaj rado nalepi na papir, v katerega je zavito. Če pa zavojček z zmletim mesom polijemo s hladno vodo, preden ga razvijemo, ne bo na papirju ostali nič košček zmletega mesa.

Tudi pri najbolj pozornem izpiranju temnejše volnene tkanine se pogosto izgubi prvotni sijaj. Da bi ta sijaj blago ohranilo, ga pustimo po pranju 24 ur v hladni vodi in ga

Ogledala v kopalnici se ne
orošijo, če jih namažemo z
milo in kožo nato na rahlo
zbršimo.

Zmleto meso se kaj rado
nalepi na papir, v katerega
je zavito. Če pa zavojček z
zmletim mesom polijemo s
hladno vodo, preden ga razvi-
jemo, ne bo na papirju ostal
niti košček zmletega mesa.

Tudi pri najbolj pozornem
izpiranju temnejše volnene
tkanine se pogosto izgubi pr-
votni sijaj. Da bi ta sijaj blago
ohranilo, ga pustimo po pranju
24 ur v hladni vodi in ga
nato dobro izplaknemo v čisti
vodi. Zelo lepe bodo pletene
volnene tkanine, če jih bomo
pred pranjem za nekaj ur na-
močile v deževnici.

Italijanska šola in gospodarstvo

ni lahko ugotoviti brezposelnost med tako imenovanimi intelektualci, svobodnimi, poklicni itidi, predvsem ker manjkajo ustrezni podatki na seznamih pri uradih za delo. Kar se to primeri, ko gre za ročne delavce, se tudi pri intelektualnih brezposelnost meša z nezadostno zaposlitvijo. Koliko je na primer nezadostno zaposlenih med odvetniki v Neaplju? Tega ne vemo, kakor tega nihče ne ve. Vemo le, da po podatkih poslednjega štetja (1951) pride v neapeljski provinci en odvetnik na 850 prebivalcev, v turinski provinci, kjer je gospodarska in socialna dejavnost neprimerno večja, pa pride en odvetnik komaj na vsa 1500 prebivalcev. Iz tega izhaja, da med neapeljskimi odvetniki nekateri nimajo zastonj dela in so zato nezadostno zaposleni.

Ponavljati, da vse to izvir iz nezadostnega gospodarskega razvoja, je samo po sebi umevno; dodati k temu, da gre tudi pri tem pojavu za neustrezni šolski sistem, pa bi se utegnulo zdeti čudno, vendar je pa temu tako: intelektualci, ki so brez dela, so študirali (ali vsaj tako domnevamo) na nekem doloeno doloeno predmetu o izobrazbi, toda ta njihova izobrazba zelo pogosto ne zadostaja za njihovo takojšnjo zaposlitev. Dva primera nam bosta to pojasnila zelo dobro. V Beneventu imamo n. pr. industrijsko šolo, toda kdor jo je absolvirai, ne more najti zaposlitve, vsaj v tamkajšnji provinci; po drugi plati pa imamo v Liguriji neko obrtno šolo, iz katere pride vsako leto kakih petdeset specialistov

v uravars, mogli pa bi jih zaposliti več, če bi jih mogli izloaiti. Iz teh dveh primerov vidimo, da tehnična izobrazba ne koristi, če nimamo ustreznega gospodarskega razvoja; po drugi plati pa, da mora gospodarski razvoj spremljati ustrezna poklicna izobrazba. Ali z drugimi besedami: tudi najbolj izvežebani voači ne koristijo, če ni avtomobilov; kaj pa bi z avtomobili, če nimamo voačev?

Iz tega izhaja, da mora biti šola organizirana tako, da ustreza potrebam dela. Pri tem ne mislimo, da bi morala učitii, kako se upravlja z obliem ali z nakovalom, ampak v smislu, da bi morala pripravljati mladino za produktivno življenje. Ali se to dogaja v italijanski šoli? Ne, odgovorjajo izvedenci, visoki funkcionarji prosvetnega ministrstva. Poglejmo, kaj pravi Giovanni Gozzer, kaj Nazzareno Padellaro, ki zatrjuje, da bi morali radikalno spremeniti italijanske pedagoške metode, pa bomo morali zaključiti, da šola ne opravlja svoje dolžnosti.

Poglejmo sedaj, v kakšnem smislu moremo reči, da italijanska šola ne ustreza potrebam gospodarskega življenja in prispeva tako k ustvarjanju brezposelnosti. Ali se za javno šolstvo izdaja premalo denarja? Denarja, ki se izdaja v ta namen, ne bo nikoli preveč, ampak vedno premalo. V Italiji izdajo za šolo nekoliko večji odstotek nacionalnega dohodka, kot je to primer v Franciji in Angliji, toda hkrati je res, da je italijanski nacionalni dohodek več kot za polovico manjši; kot v teh de-

želah. Toda kako se potroši ta denar, ki niti ni takšen? Hen? Zelo slabo - to zatrjuje zgoraj omenjenih pedagoških izvedencev; slabo - kakor more vsakdo z lahkoto ugotoviti. In tu se moramo dotakniti znane polemike o latinščini. Ali je latinščina odgovorna za brezposelnost? Delno je to res. Ne latinščina sama po sebi, seveda; toda krivje je trmasto vztrajanje na tem, da naj ta mrtvi jezik ostane jedro vsega študija; kriva je absurdnost vsiljevanja Ciceroa deklu, ki hoče postati elektronski inženir, kriva je zahteva, da mora latinščina biti nujen pogoj za vse visokošolske poklice. Italija je edina dežela na svetu, v kateri je latinščina potrebna za vpis v katero koli fakulteto. Zakaj naj bi to bilo potrebno, ni še nobeden dokazal, pa se tudi dokazati ne da. Če hočemo, da se bo šola približala življenju in njegovim potrebam, je potrebno omejiti prevladujočo vlogo, ki jo latinščina ima v italijanskem šolskem sistemu; učijo naj se je tisti, ki se jo hočejo učiti; uredi pa naj se tako, da se jo bodo učili dobro.

Šolska izobrazba je v Italiji po vojni sicer napredovala, toda pomanjkljivosti so še vedno izelo velike. Na vsakih sto mladeničev od 18 do 19 let pridejo trije analfabeta, 20 s tretjo osnovno šolo, 30 s petimi razredi osnovne šole, 18 s srednjo šolo, 12 z obrtno šolo, 3 s tehnično šolo, 6 z maturo ali učiteljšišcem in 3 s tehnično usposabljenostjo (računovodje, izvedenci itd.). Kaj nam povedo te številke? Predvsem, da imamo v Italiji

zelo majhno število mladenčev z vmesno usposobljenostjo mnogo manj kot v drugih deželah. Po drugi plati pa vidimo, da se v Italiji večina mladine usmeri na klasično šolo, ki vsiljuje svoja načela tudi znanstvenemu liceju. In tako je Italija, ki ima največje število nepismenih in najmanjše število absolventov osnovnih šol med vsemi zapadnimi deželami, na prvem mestu po številu doktorjev.

To je v pretežni meri posledica italijanske lazihumanizma; italijanska učeča se mladina je usmerjena k generičnosti in ne h konkretnosti in skoraj povsem ignorira kompleksnost in značaj sodobnega sveta. Vse italijanski šolski sistemi potiska mladino v klasično smer; število klasičnih razvodov in učiteljši, ki je neprimerno večje od števila kate-ter, koli druge šole iste ravni preizji, ki obdaja to vrsto šole, pa tudi možnost (ali iz- zija), da mores - po liceju - izbrati kateri koli pokli; Toda ko so končali licej, najpogosteje ne znajo niti latinščine.

Šola ne daje aktivnemu svet- tu ljudi, ki jih potrebuje; pre- več učiteljev, preveč doktorjev prava, premalo tehnikov. To je vzrok brezposelnosti intelektualcev; ni to edini vzrok, am- pak verjetno najvažnejši.

1940-1941

Obleka za vsako priložnost

«Ne zameri, toda domov moram, ker sem povabljena na večerjo in se bom še kaj ugnelja preobleči,» mi je v naglici zaklicala znanka in odhitela proti domu. Hiteti, vedno samo hiteti, sem pomislila ter se spomnila na vse zaposlene ženske, ki morajo dnevno reševati, v prav takini naglici, vse svoje gospodinske, službene, pa tudi družbene obveznosti. Se jim to tudi vedno posreči? Da, toda le, če je ženska res praktična in če pri nakupu novih oblačil misli zares na vse priliko.

Moda skrbi danes ne samo za ženske, ki imajo čas, da se ure in ure preoblečajo in negujejo svojo zunanost, temveč tudi za tiste ženske, ki so zaposlene in katerih prosti čas je strogo omejen in zato tudi veliko bolj dragocen. Zato je za te ženske ustvarila obleke, ki jih lahko po potrebi spremenijo v popoldanske in celo večerne obleke.

Tukaj mislimo predvsem na dvodelne, ali celo tridelne obleke, ki jih lahko nosimo za nakup, ali za službo in ki se spremenijo v popoldanske ali večerne.

Vsi modni ustvarjalci, od Balmaina, Balenciaga pa do Diorja in Gienchiosa so že mislili na take obleke ter so jim v svojih modnih revijah prisodili celo prvo mesto. Vsi ti modni ustvarjalci svetujejo vsaki ženski, da si omisli vsaj eno dvodelno obleko, ki naj bo črna ali pa temno-modra. Obleka naj bo gladka, lahko ima globok izrez, ali pa je tudi kar brez vrhokavov in naramnic. Vrh obleke nosimo jopicio ali bolero, ki pokrivaata izrez in ki dajeja obleki resnejši videz.

Obleka je lahko tudi trodelna, to se pravi, da se obleka deli v bluzo in krilo. Bluzo lahko spremenimo in na ta način napravimo iz dopoldanske popoldansko in celo večerno obleko.

Za takine obleke je na bol-

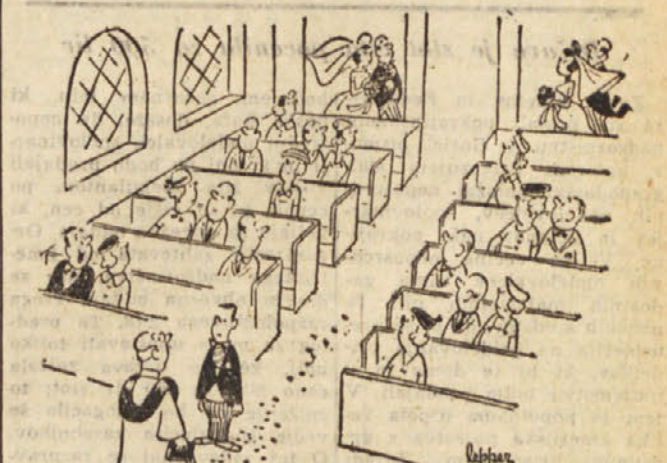
primerno lahko, volneno blago, kot tudi s svilo mešano volneno blago. Če hočemo nositi obleko tudi poleti, potem jo lahko napravimo iz shantunga, ali pa iz teške svile, ki nosi ime surah.

Ni pa rečeno, da mora biti takšna dvodelna obleka samo enobarvna. Lahko je tudi iz vzorčastega blaga ter nam do dobro služila predvsem v poletnih mesecih. Najbolj priljubljene za takšne obleke so še vedno pikčasti vzorci, ki so mladostni, a dovolj resni, da jih lahko nosimo ob raznih večernih prireditvah.

Včasih so bile globoko izrezane obleke, oziroma obleke brez naramnic dovoljne le za večerne priložnosti. Danes jih nosimo ne le v letovističnih in za kopanje, temveč nam služijo tudi za nakup, za v službo in sploh za vse priložnosti. Treba je samo, da pokrijemo izrez s kratko jopico ali bolerom in zaveda je urejena. Takšne obleke so lahko iz bomba-

nih tkanin, iz rile, shantunga, popelina ali pa iz picheja. Tudi takšne obleke so lahko posem gladke, lahko pa so v životu tudi nabrane, ali pa imajo nagubano krilo. Lahko so enobarvne, nič manj lepe pa ne bodo, če jih napravimo iz živopisnih tkanin.

Umislimo si še lep slamanat klobueček, nekaj raznobarvnih opic, slannato torbico in naša polneta garderoba bo tako rekče že popolna.

— Dragi gospod, zdi se mi, da se stvari zapletajo...

Pred dnevi je odpotovala iz Milana alpinistična odprava, ki si je izbrala za cilj 7760 m visok vrh na področju Karakorum

18

Cataniji potrdilo njeno
o'sodbo na 14 let in 2
meseca ječe.

Sport

Anglija - Italija 2:2 (2:0)

Zaslužen remi v Wembleyu

Debutanta Brighenti in Mariani strelca golov v drugem polčasu in najboljša v italijanskem moštvu - Angleži tehnično boljše - Luknje v italijanski obrambi - Kraljevski marš - namesto himne Mameli

STRELCI: v prvem polčasu v 26' Charlton, v 38' Bradley; v drugem polčasu v 12' Brighenti, v 16' Mariani. **ANGLIJA:** Hopkinson, Howe, Shaw, Clayton, Wright, Flowers, Bradley, Broadbent, Charlton, Haynes, Holden. **ITALIJA:** Buffon, Robotti, Castelletti, Zaglio, Bernasconi, Segato, Mariani, Gratton, Brighenti, Galli, Petris. **SODNIK:** Dusch (Nemčija). **GLEDALCEV 90.000.**

LONDON, 6. - Sedmo srečanje med nogometnimi reprezentacijama Anglije in Italije ter tretje na angleškem ozemlju, se je končalo neodločeno z rezultatom 2:2. Za Italijo, ki je v prvem polčasu prejela dva gola, predstavlja neodločen izid več kot uspeh, posebno tisto, kar je bila reprezentanca po splošni sodbi veljala za velikega favorita.

Neodločen rezultat je italijanska reprezentanca zaslužila, čeprav ni mogla reči, da je bila v tehnični pogledu do vrhunske angliške. Z nekoliko več prispevnostmi njenih napadalcev v prvem polčasu, posebno Petrisa, ki je imel veliko priložnost, da bi bil uspešen, pa je v drugem polčasu, ko so Angliji zaradi poškodb Flowersa igrali samo z 10 možmi in da so končno tudi Angliji zapravili nekaj ugodnih priložnosti za realizacijo.

Tekma sama je bila sicer borbeno, vendar pa ne vedno na višini. Hitrim in ostrim fazam so sledili bolj ali manj dolgočasni položaji, bilo pa je tudi več grobih napak, posebej na strani italijanskih igralcev. Za italijansko reprezentanco velja v celoti, da se je borila srčno in da je v nastopih za predvidenjem imela najboljši del v napadu in najslabši del v obrambi, kjer so njeni branilci kaj neuspešno izvajali konstantno pokrivanje. Zaradi tega sta lahko prišli do veljane angliške krilni, čeprav se zdalec ne dosegata vrednosti Matthaeusa in Finneya. Njuni predstoki Charltonu na center so predstavljal stalno nevarnost za italijanske vrata in Bernasconi je bil sprito njih večkrat v nevarnosti.

Oba struktura krilca Zaglio in Segato sta bila poleg Brighentija in Marianija udarna sila italijanskega moštva. Segato je igral bolj defenzivno, Zaglio pa ofenzivno in je nudil veliko koristnih zlog napadov, med katerimi sta prišla v drugem polčasu na bolj do izraza Brighenti in Mariani, ki sta se v samem zadnjem trenutku prebrala. Njegov gol je bil ključni primer prispevnosti. Gratič je mnogo igral in prav tako Gallu, čeprav se je v drugem polčasu tudi on nekoliko ponjavil.

Prvi gol
V 20' so dosegli kot Angliji zaradi nerodnosti Robottija, v 21' pa je Buffon polet spontan aplavz zaradi krane parade na Flowersov strel. Vratar italijanske reprezentacije je lahko pokazal svoje sposobnosti, ko je v 25' ko je krane strel Charltona dvignil čez prečko v gol. Toda že minuto pozneje so Angliji dosegli vodstvo. Charlton je začel sodelovati na sredini igrišča. Prodri se skoraj da kazenskega prostora, aukan Bernasconi in v 16' metrom ostro in prizemno sila v gol. Toda že minuto pozneje so Angliji dosegli vodstvo. Charlton je začel sodelovati na sredini igrišča. Prodri se skoraj da kazenskega prostora, aukan Bernasconi in v 16' metrom ostro in prizemno sila v gol. Toda že minuto pozneje so Angliji dosegli vodstvo.

Italijani so takoj reagirali, toda njihove ofenzivne akcije so zaradi premagljenosti Brighentija in Galija bile neizkoriščene, v 32' pa je moral Buffon s pomočjo Bernasconija z dvojno parado preprečiti Haynesov strel. Po uspešni akciji Italijani v 34' je v 35' Brighenti strel čez prečko, 2 minuti pozneje je v vratarja.

Drugi gol
Kljub temu, da so bili italijanski napadaleci neuspešni, so v 38' Angliji neprimerno napadali. Buffon je ušel po desni strani in central. Buffon je izpolnil akcijo Italijani v 34' je v 35' Brighenti strel čez prečko, 2 minuti pozneje je v vratarja.

Prve minute
Srečanje je imelo neveden den uod. Vojasica d-bba je namreč na splošno presenečenje, namesto italijanske himne Mameli zagrila »Kraljevski marš«.

Prve minute so potekle na predini igrišča. V 3' je Robotti prekinil akcijo Holdena, katerega je precizno zaposil Charlton, v 5' pa je razbil ofenzivni poaskus belih Zaglio, ki je žogo takoj podal Mariani, ta pa je Gratič, katerega predložek Brighentiju se je izobila na dnu igrišča. Minuto pozneje so Italijani dosegli prvi kot. Zaradi prekriška nad Petrisom je sodnik Dusch do

Italijanski napad: Mariani, Gratton, Brighenti, Galli, Petris

DANES V MILANU

ITALIJA B		
CAPRA (Bologna)	CARPANESI (Fiorentina)	FAVINI (Brescia)
DE ROBERTIS (Bari)	SCANLON (Manchester U.)	PARRY (Bolton W.)
ALLEN (Stoke)	KAY (Sheffield W.)	SMITH (Birmingham C.)
MACEO (Fulham)	ANZOLINI (Marzotto)	TAGLIAVINI (Inter)
BOLCHI (Inter)	CORSO (Inter)	ZERLIN (Padova)
BRABROOK (Chelsea)	GREAVES (Chelsea)	SETTERS (West Bromwich)
ARMFIELD (Blackpool)	REZERVE - ITALIJA: Albertosi (Fiorentina), Gatti (Reggina), Marchesi (Atalanta), Petrini (Roma).	REZERVE - ANGLIJA: Wakeham (Sunderland), Angus (Burnley), Pacey (Luton), Dobing (Blackburn), Robson (Burnley), Connolly (Burnley).

SODNIK: Gardeazabal (Spanija). Stranska sodnika: Rey in Gomez (Spanija).

Ciklomotoristična dirka za nagrado narodov

Fornara in Poblet zmagovalca dveh poletap včerajšnje 8. etape

Prednost Louisona Bobeta v splošni klasifikaciji nespremenjena

AGRIGENTO, 6. - Zmagovalca v dveh poletapah današnje 8. etape ciklomotoristične dirke za nagrado narodov sta bila Pasquale Fornara in Poblet. V splošni klasifikaciji pa z nezmajljivo prednostjo še vedno vodi Louison Bobet.

Za prvo poletapo od Siracuse do Gele (143 km) je bil zmagovalca Fornara in Poblet. V splošni klasifikaciji pa z nezmajljivo prednostjo še vedno vodi Louison Bobet.

Dirka po Španiji
SAN SEBASTIAN, 6. - Vrstni red v 13. etapi kolesarske dirke po Španiji (8. krogu) dirkalca D'Amato v skupni dolžini 9,384 km na kronometer za ekipni plasman: 1. »Saint Raphael« - Gemini (Sp.) 13'51", 2. Faema - Belgija 13'48", 3. KAS - Li-queur (Sp.) 13'51", 4. Italia - Portugalska 13'57", 5. Faema - Španija 14'04", 6. Peugeot (Fr.) 14'04", 7. Boxing (Sp.) 14'36".

Prvo moštvo Triestine igra danes v Bellunu
Triestina (rezerve) - Crda 1:1 (0:0)

TRZIC, 6. - V prijateljski tekmi sta se danes pomerili na igrišču v Ul. Cosulich moštvi CRDA in Triestine (rezerve). Tekma se je končala z rezultatom 1:1 (0:0). Igra v prvem polčasu je bila zelo slaba, v drugem pa so imeli domačini lahko terensko prednost. Pri Triestini so zadovoljili samo Degrassi, Turra in Attilli v napadu.

ATLETIKA
Še en tekmovalac z 93 na 100 yardov

ABILENE (Texas), 6. - Bill Woodhouse se je pridružil atletom, ki imajo svetovni rekord v teku na 100 yrdov, na univerzitetnem tekmovalju v Abilenu je namreč presegel to progo v času 9"3.

VRSTNI RED V PRVEM SEKTORJU SIRACUSA - GELE (143 km): 1. Fornara 49'47", 2. s p. 36,271, 2. Catalano, 3. Christian 3'25", 4. Schweitzer, 5. Zocca 3'33", 6. Thaler 4'53", 7. Hoevernaers 6'14" in nato glavina z zaostankom 6'17".

VRSTNI RED V DRUGI POLETAPU SIRACUSA - GELE (143 km): 1. Poblet 2'25", 2. s p. 33,387 km, 2.

V nedeljo 10. maja za nagrado Primorske

Dirkači iz Italije in Avstrije na avto-moto dirkah v Portorožu

Prvi uradni trening tekmovalcev bo že v soboto

Kot smo že poročali, bodo v nedeljo v Portorožu cestnohitrostne avto-moto dirke za prvenstvo Slovenije in za nagrado Primorske. Organizator Avto-moto društvo Koper je do sedaj prejel že okrog 80 prijav tekmovalcev, med katerimi je 6 Italijanov, 10 Avstrijcev, 14 tekmovalcev iz Hrvaške itd. Ravno tako zasledimo med imeni nekaj tekmovalcev, ki so že tu dosegli zavidljive uspehe.

Italije je med drugimi prijavljen Sandro Brabec iz Vidma, ki bo tekmoval na motorju znamke Ducati G. P. Sprijel se bo s slovenskim tekmovalcem Borisom Oblakom (po poklicu plesnim učiteljem), ki je do sedaj edini jugoslovanski motociklist, kateremu je na znanih dirkah v Monzi uspešno priti v finale in se tam plasiral na častno 16. mesto. Tudi Oblak bo tekmoval na motorju znamke Ducati.

Med Avstrijci pa je prijavljen tudi dr. Erich Fritscher iz Piberka, ki je že zelo dobro poznan iz tekmovalj v Opotiji in na Ljubljani. Od slovenskih tekmovalcev velja omeniti predvsem večkratnega državnega prvaka Legna Puntarja in Mirka Bibica, ki tekmujejo na motorjih domače proizvodnje Tomos-Puch special 250 cm.

Tudi zelo poznan smučarski tekmovalac Matveje Lukanec se je prijavil za to tekmovalje, in sicer za kategorijo avtomobilov do 750 cm. Proga je dolga 5750 m in ima 12 zavojov, od katerih je 9 zelo ostrih. Največji vzpon znaša 8 odst., najnižji padee pa 7 odst. Od tekmovalcev, ki zahtevajo precej tehničnih sposobnosti in znanja. Prvi uradni trening tekmovalcev bo že v soboto popoldne.

Prireditelj je za zmagovalce pripravil častne nagrade in diplome. Nagrado Primorske, ki je največja, pa si bo priborila ekipa, katera si bo s svojimi štirimi člani (po enem v vsaki kategoriji) priborila največ točk.

Stabile-Cordiglia na rallye Sardinije
Sinoči sta odpotovala v Civitavecchio Trzčana dr. Tullio Stabile in Luigi Cordiglia, ki bosta z avtom Opel-Rekord

Prijateljske tekme
Danes bo prvo moštvo Triestine odigralo prijateljsko tekmo v Bellunu. Nastopilo bo z naslednjo formacijo:

NOGOMET
Poraz Lazia

LAUSANNE, 6. - Ekspert mentalna nogometna reprezentanca Švice je danes zvečer pred 5000 gledalci premagala v trening tekmi rimski Lazio s 4:2 (2:0).

»Katero naj zapojem?«
»Katero hočeš.«
In Katia je ob očetovi spremiljavi tiho in vdano pesem je polnila sobo in se dotikala srca vseh. Kostrca je gledala Katiko, kakor bi jo hotela vsesati vase. Kostrca je samo Katia, ne da bi pri tem izpustil en sam glas. Samo Katia je bila daleč od vsega tega; kmalu nato, ko pesem umrla, je rekla:

»Jaz grem spat.«
Ivan jo je samo pogledal, ne da bi bil kaj rekel. Ona je Katika sta ostala, zapela se dve pesmi in se nato rudi odpravila spat.

Lepi so bili ti večeri za Kostrčeva, samo čutila sta, da je pri Korenovi prislo nekaj navzkriž in da se bo neke dne to do kraja zavozilo. Tega sta se bala. Tako so se približili ti ljudje, da sta bila v skrbnem znanju, kakor se zgodil. Kdo bo hodil z Jožefom vsako jutro v gozd po drevo? Kdo bo hodil z Jožefom vsako jutro v gozd po drevo? Kdo bo hodil z Jožefom vsako jutro v gozd po drevo? Kdo bo hodil z Jožefom vsako jutro v gozd po drevo?

»Nadaljevanje sledi«

MIŠKO KRANJEC:

Povest o dobrih ljudeh

»Ali si nisi nikdar?« je nadaljevala, »začel, da bi bil mlad kakor si bil nekdo? Vsaj za en dan, vsaj za eno uro?« Njene besede so bile tihe in nekaj čudnega so skrivale v sebi. Šele čez čas, ko je premiel vse v mislih, ko je doznal, zakaj te njene želje, je rekel umirjeno in skoraj nekam trdo: »Minilo je in kar na svetu mine, se ne vrne več, kakor se ne vrne, kar se je rodilo in umrlo... Sicer pride vsakemu človeku, da si nekdo v življenju reče: Ko bi se mogel vrniti v mladost! A vsakdo takoj ve, da je to smešno in v nekem pogledu neumno. A četudi bi se še enkrat vrnil, nekdo bi spet prišel od kraja, ker ima vsak začetek že tudi konec v sebi. Ko človek to razume, tedaj ve, da je vse umrlo, ker je moralo umreti.«

Zdaj je bila, kakor vse stvari, ki se izrabijo, kakor stara obleka, ki jo je človek zavrgel; nič prazničnega ne more biti več na njej. Toda ostale so mnoge stvari in mnoge, ki so bile nekoč smešne, so sedaj dobile svoj pomen, dobile so drugačen zvok. Kar ni moglo nekoč zbuditi občutka lepote, je zdaj postalo lepo. Samota, ki je prekrila njun dom in njuno življenje, je marsikaj izbrisala, mnogo pa postavila na svoje pravo mesto. Leta so ubila ljubezen mladih dni, v nadomestilo pa so prinesla drugačno ljubezen, ki v nekem pogledu prekaša ono iz mladosti, ko so bile besede čisto samo prazen zvok in najsi so bile obnavljane s še tako strastjo. Zdaj je tudi strast umrla in kar je bilo izrečeno, je bilo povedano z globoko očitnostjo in z zavestjo velike izgube človeške lepote. Ko ni vedel, se ga je Ana dotaknila z roko; obdržala je njegovo v svoji in jo pobožala, kakor bi hotela izreči nekaj lepega, pa ne more, pač pa je dejala tiho in nekam bolestno: »Skloni se k meni!«

Življenje je postalo borno in malo zahtevno in Jožefa je navdajalo z grenko zavestjo minljivosti. Sklonil se je tedaj k Ani, rekoč: »Kaj hočeš, Ana?« Tudi njegove besede so zadobile nekaj svojevrstnega čara. »Tako tiho mi povej!« je rekla tudi sama tiho, »da me imaš rad... tako rada bi sišala to besedo.«

Kakor bi se še vedno obotavljal, je molčal nekaj časa, potem pa je tiho, komaj slšno sepešnil: »Rad te imam...«